

er det, som det jo vil ses, at Lovudkastet foreskriver, ikke fundet tilraadeligt at bruge denne Straf ombord i mere end 10 Dage; men at der nu ikke skulde være nogensomhelst Mellemstraf mellem 10 Dages Fængsel paa Vand og Brød og 8 Maaneders Strafarbejde, som altsaa vil blive den nærmeste Straf, er dog Noget, som Enhver ved den ringeste Overveelse vil kunne sige sig selv, ikke er rimeligt. Kan man ikke anvende Fængselsstraf i en saadan længere Tid, maa man have Noget, der kan træde i Stedet derfor og kan remplacere det, som man har i Land. Hvad de andre to Straffe angaar, Arrest i Bøien og staaende Arrest, maa jeg tilstaa, at det ikke er og ikke vil blive mig klart, hvad der er saa ganske forfærdeligt og for Følelsen saa Affkræftende i disse Straffe. Jeg veed ikke, om min Viesfølelse i Aarens Løb skulde have tabt sig saa ganske særdeles meget — jeg veed da, at det kan ikke være bevirket ved at have siddet her i Thinget, — men det er mig ikke muligt at faae Syn paa, at disse Straffe skulde være saa aldeles forfærdelige og saa kræftende for det almindelige Menneskeværd. Men, siger man, vi se dog, at man i alle andre nyere Love har affkaffet saadanne Straffe, man har ikke disse Straffe andre Steder, paastaar man, og man citerer i saa Henseende Norge, Sverrig, Frankrig og Østerrig. Hvad disse Paakaldelser af fremmede Lovgivninger angaar, er der nu forskjellige Ting at bemærke. For det Første maa jeg sige, at det er overordentlig vanskeligt at danne sig en virkelig Mening om, hvorvidt det ogsaa forholder sig saa efter den fremmede Lov, som man efter en Gjennemlæsning af den tror. Man maa nøie kjende den hele Retspleie, saaledes som den praktisk udføres i de forskjellige Lande, og man kan ikke indskrænke sig til blot en Gjennemlæsning af de militære Straffelove for at danne sig en Mening om dette Spørgsmaal. Man kommer let i Vildarelse, idet det f. Ex. let kan være, som det er i den preussiske Hær, at man ikke har de legemlige Straffe i selve Straffeloven, men dertil bruger dem disciplinært i meget høi Grad. Det kan fremdeles være, mine Herrer, at man ved at gjennemlæse saadanne fremmede Straffelove kommer

til at overse, at der i Virkeligheden findes Bestemmelser, som alligevel medføre en lignende Straf, eller at man overser, at der under Betegnelsen af en vis anden Straf skjuler sig en saadan Straf. Jeg har nu ikke havt til min Raadighed disse fremmede Straffelove, som citeres, paa en eneste nær; det er den norske, og det er saa uheldigt, at hvad den angaar, forholder det sig netop ikke, som Udvalgets Flertal har angivet. Det gjør mig ondt, at jeg ikke tidligere har opdaget det; jeg har rigtignok havt den norske Straffelov hele Tiden til min Raadighed, men det er gaaet mig netop saaledes, som jeg mener, det kan gaa Andre, at jeg ikke strax har opdaget det ved en Gjennemlæsning. Det er først idag, jeg har opdaget, at det forholder sig ganske omvendt af, hvad Udvalget anfører. Tage vi for os den norske militære Straffelov, se vi, mine Herrer, at den i § 14 siger: „Fængselsstraf anvendes paa en af følgende Maader: a) ved simpel Arrest, b) ved Fæstningsarrest, c) ved ensomt Fængsel, d) ved Fængsel paa Vand og Brød, e) ved mørkt Fængsel.“ Dernæst siges der i § 15, hvorledes simpel Arrest udholdes til Lands, og saa lyder det i § 16 saaledes: „Ombord udholdes simpel Arrest af Officerer i deres Eufas og af Underbefalingsmænd i et for dem indrettet særskilt Arrestlukas, naar Leilighed dertil haves. Af menige Krigsmænd udholdes den i Bøien, hvorved Arrestanten fængsles ved Fadderne til en vis Plads paa Batteriet eller Dækket, dog saaledes, at han ikke hindres i at staa, sidde eller ligge.“ Og saa staar der, at i ondt Veir eller Kulde bør Bøiens Plads være under Dæk. Endvidere fortælles der, hvorledes man ogsaa, naar der ikke haves nogen Bøie ombord paa Skibet, kan lade Manden bringe i Land og anvende Bøiestrafpen der, og endelig siges det: „Ogsaa til Lands kan, naar Omstændighederne ikke tillade at erholde simpel Arrest fuldbyr det paa den i § 15 bestemte Maade, i Stedet derfor Arrest i Bøien anvendes paa Menige.“ Altsaa ogsaa i Land kan den anvendes, og naar vi saa se hen til den norske Disciplinærlov, vil man se, at der siges det samme. Man kan der ogsaa disciplinært